

REJSEBREV FRA ITALIEN - 2018.

Af Jens Rostgaard Gjerløv.

Toscana og Rom.

Omkring klokken 10:00 kommer vores guide, Henning, rundt og frister os med både kaffe og morgenbitter, så vi kan vågne godt op til den kommende tur sydpå og få klaret stemmebåndene.

Vi har trods alt været tidligt oppe, nogle af os tidligere end andre og er nu på vej til Italien. Foran os ligger 10 dage og venter med nye og spændende oplevelser og synsindtryk - og ikke mindst nogle dejlige møder med det italienske køkken og de italienske vine.

Udgangspunktet for en pragtfuld ferie kan simpelthen ikke være bedre..

Vores første overnatning er på Gasthof Linser i den lille tyske by Wachenroth - det er ca. 50 kilometer nordvest for Nürnberg. Her er vi først fremme omkring klokken 20:45, på grund af meget vejarbejde og dermed også meget kø kørsel.

Men, efter et check-in som tilsyneladende driller "krofatter" en hel del, er vi hurtige til at komme ned i spisesalen og få os et velfortjent måltid mad.

Alle er godt trætte og eftersom vi skal køre fra Wachenroth klokken 07:30 i morgen, er der ikke nogen selskabelighed bagefter. Det er bare om at komme op og se at få sovet, så vi kan være friske til i morgen, hvor der bliver meget at se på og opleve.

Uh ha, vi er tidligt oppe, men kommer ned til et dejligt morgenbord, som giver energi til at gå i gang med en ny dag.

Vi kommer af sted til tiden og turen i dag, slutter først når vi kommer frem til Verona Airport Hotel. Hotellet ligger, som navnet antyder ikke så langt fra Veronas lufthavn og kun nogle få kilometer uden for Verona.

Efterhånden som vi kommer længere sydpå begynder der at blive noget at se på og da trafikken ikke giver problemer, kommer vi hurtigt frem.

Lige efter München begynder det desværre at støvregne, med da vi kommer til Østrig holder det heldigvis op og vi får det fineste solskinsvej.

Her i Østrig, lige før grænsen til Italien, ved rasteplassen Brennerpaß, skal vi lige lave et lille stunt. Vi skal have et meget kort ophold, fordi vi skal skifte guide. Henning, som var med os hjemme fra, skal over i den bus der kommer sydfra og som er på vej hjem til Danmark - og Anna-Lise som kommer i bussen sydfra, skal med os og tilbage til Italien og være vores guide på resten af turen.

Vores guider har virkelig haft styr på logistikken, for ca. 5 minutter efter vi er kørt ind på rastepladsen, kommer den anden bus sydfra. Virkelig flot timet. Der bliver hurtigt skiftet guide og efter nogle få minutter er vi atter på vej sydover.

Ca. 20 kilometer syd for Brenner, i det aller nordligste Italien, ligger den lille idylliske by Vipiteno. Her gør vi holdt og får mulighed for at se lidt nærmere på byen. Vi får strakt benene på en dejlig tur gennem byens "hovedgade" som også er gågade og heldigvis er vejret med os, dejligt solskinsvej og varmt.

Vi slutter byturen med en rigtig god kop kaffe på det lille torv. Dertil har vi købt et stykke apfelstrudel i en bod på gågaden, hvor de sælger alle mulige forskellige former for kage og pengene går til et godt formål. Til gengæld er kagen så tør, så al kaffen bliver brugt til at skylle den ned med - det var virkelig øv.

Efter et dejligt ophold i Vipiteno fortsætter vi sydpå. Undervejs er vi inde at spise gullaschsuppe på en rasteplads og omkring klokken 18:30 er vi fremme ved Verona og vores hotel. Vejret er stadig fantastisk - 27° C - hvad kan vi forlange mere?

Dagen sluttet af med et velfortjent italiensk måltid mad på hotellet.

Igen tidligt op - og så på en søndag....Men heldigvis er det et pragtfuldt vejr - 21° C.

I dag står der Firenze på "skemaet". Firenze er med sine ca. 385.000 indbyggere 'hovedstaden' i Toscana, så der venter os forhåbentlig nogle gode oplevelser.

Italienerne er jo ikke kede af det og de har indført en form for vejttold i rigtig mange byer. Firenze er ingen undtagelse og busser må ikke bare køre rundt i byen som det passer dem.

Alene for at køre ind i centrum og sætte os af og køre ud igen - og så senere at køre ind i byen igen for at hente os, skal der betales 300 €. Så må man sige, at det meget korte stykke vej ind i byen og ud igen, er rigtigt godt betalt!

Men inden vi bliver sat af ved 'Arno' floden, bliver vi kørt op på Michelangelo-højen, hvorfra der er en formidabel udsigt ud over Firenze.

Efter vi har set os mætte i den flotte udsigt, bliver vi kørt ned til 'Arno' floden og sat af, hvorefter vi begiver os ind til centrum, hvor vi skal mødes med vores danske guide. Derefter får vi en fantastisk rundtur i byen, hvor vi ikke bare ser en masse, men også får en masse at vide om byen og dens historie.

Vi ser den imponerende 'Cattedrale di Santa Maria del Fiore' med dåbskapellet og 'Paradisets Port' som er lavet af kunstneren Lorenzo Ghiberti i perioden 1425 til 1452. Og vi ser de mange skulpturer ved Palazzo Vecchio på Piazza della Signoria og Piazzale degli Uffizi.

Sidst, men ikke mindst, ser vi også den berømte bro 'Ponte Vecchio', hvor alle smykkeforretningerne holder til, men vi ser meget, meget mere.

I den mere turistede ende, kan nævnes "svinet", som står ved det nye marked - Mercato Nuovo - som i øvrigt slet ikke er så nyt endda. Det har faktisk eksisteret siden omkring 1550.

Men tilbage til "svinet", hvor overleveringen siger, at hvis man gnider "svinets" tryne, vil man på et eller andet tidspunkt vende tilbage til Firenze.

Jeg tror nu ikke man skal tillægge det nogen større betydning, for sidst jeg var i Firenze, gned jeg ikke trynen og jeg kom da alligevel tilbage og fik et gensyn med Firenze.

Efter vores flotte rundtur er det blevet tid til frokost og vi er nogle stykker som følges med guiden til en restaurant som hun kender godt. Her får vi stillet vores sult, men til gengæld er de så længe om at servere vores mad, at vi ikke får så forfærdelig meget tid på egen hånd, til at gå rundt i byen. Det er lidt ærgerligt.

Vi forlader Firenze i 33° C varme og sætter nu kursen mod den lille by Chianciano Terme, som ligger et par timers kørsel længere sydpå. Her skal vi have vores base på Hotel El Fonti de næste 5 dage, hvor vi dels skal være på egen hånd, dels skal ud på diverse udflugter.

I dag er der "fri leg". Det vil sige, at vi har dagen til vores egen rådighed indtil i aften, hvor vi skal ud at spise.

Vi benytter os af friheden til at sove længe - til omkring klokken 08:00. Så kan vi ikke vente længere på duften af frisklavet kaffe og morgenbrød.

Efter et solidt morgenmåltid, går vi op til den gamle by Chianciano Vecchia, som ligger på en lille bakketop, en god halv times gang fra vores hotel.

Det er en ganske hyggelig, lille by med enkelte forretninger og caféer og en flot udsigt ud over bakkerne. Vi benytter os af det gode vejr til at få en kop kaffe på én af de mange terrasser og nyde udsigten. Onde tunger påstår nemlig, at det vil blive regnvejr senere på dagen, så det er om at nyde det, så længe det varer.

Da vi har drukket vores kaffe og er færdige med at nyde udsigten, vender vi næsen hjemad til hotellet. Undervejs er vi lige inde i den lokale Coop og købe lidt vin og senere kommer vi forbi en forretning, hvor vi kan købe nogle panini som vi tager med hjem på hotellet og så er der dømt frokost..

Senere på dagen, viser det sig, at de onde tunger får ret - så bliver det regnvejr. Men egentlig ret flot, for det ene øjeblik regner det og i næste øjeblik skinner solen og vi sidder i første parket på hotelværelset.

Det er også i aften, at vi skal ud til italiensk aften i den lille by der hedder Sarteano, hvor der inde i en klostergård fra det 15. århundrede, ligger den mest stemningsfulde restaurant man kan forestille sig. Her skal vi nyde en rigtig italiensk middag med tilhørende vin.

Og det er en rigtig god aften, hvor vi virkelig får lov til at smage det italienske køkken.

Hvis man skulle være så heldig at komme forbi Sarteano, så er adressen på stedet - hvor man i øvrigt også kan overnatte - her:

Corso Giuseppe Garibaldi, 69, 53047 Sarteano SI, Italien.

<https://www.chiostrocennini.it/it/ristorante-a-sarteano.html>

Da vi kommer tilbage til hotellet, slutter nogle af os af i hotellets udendørs bar, hvor vi runder dagen af og hygger med øl, vin og drinks.

I dag skal vi igen på udflygt. Denne gang til den lille by Cortona, hvor vi skal spise frokost og så selvfølgelig også se den gamle etruskiske by.

Vi bliver sluppet løs på egen hånd og begynder at udforske byen, som viser sig at være ganske hyggelig og gemme på små overraskelser.

Én af byens seværdigheder er rådhuset, som har en stor, bred trappe op til indgangen. Traditionen siger, at når man bliver gift, skal der tages et bryllupsfoto på denne trappe. Vi er dog ikke så heldige at se et brudepar imens vi er der.

På vores videre tur gennem byen, kommer vi ned til et lille torv med en flot udsigt ud over dalen. Her ligger bl.a. en lille kirke og med udsigt ud over dalen, står der en meget smuk bronze skulptur - 'Tree of Life'.

På inskriptionen under skulpturen står der: 'Tree of Life - Reflection of my Soul in your eyes'.

I en af de små stejle gader, kommer vi forbi nogle malerier der er noget anderledes i farverne. Det undrer vi os meget over, indtil vi finder ud af, at de er malet af farveblinde, sådan som de opfatter farver.

Nu er klokken blevet 12:30 og det er blevet tid, hvor vi skal mødes på Ristorante Tempero, som ejes af Mara og Alessandro. Her sætter vi os til et flot, veldækket bord for at nyde en rigtig italiensk buffet. Og lækkert ser det ud, det må indrømmes. Humøret er højt og da vi er færdige med at spise, er der ikke ret meget tilbage af den dejlige mad og de rosende ord til Mara, vores værtinde, har ingen ende.

Som et kuriosum kan det da lige nævnes, at mange scener fra filmen 'Et hus i Toscana' med bl.a. Diana Lane og Raoul Bova i hovedrollerne, er optaget on location i og omkring Cortona.

Mætte og veltilpasse kører vi nu lidt sydpå, til Trasimenosøen - eller Lago Trasimeno - hvor der er dømt kaffe, is eller hvad man nu kunne tænke sig oven på maden, samtidig med at der skal slappes af.

Trasimenosøen er Italiens 4. største sø og har et areal på ca. 130 km². Så tidligt som i 1916 blev den første vandflyver skole oprettet her af den italienske hær. To testpiloter, Ambrogio Colombo og Arturo Ferrarin, har gennem tiden mistet livet under testflyvninger og til minde om dem, er der rejst et monument.

På vores tur langs søen kommer vi forbi monumentet, som står ude i vandet, tæt ved bredden af søen. Monumentet forestiller 6 fly der er viklet ind i hinanden, hvor af 3 af dem dykker ned mod søen og 3 af dem stiger mod himlen.

Vejret er simpelthen fantastisk, så det bliver til en lang spadseretur langs søen, hvorefter vi hjemsøger det lokale ishus og får noget til at køle os ned.

Sidst på eftermiddagen er vi tilbage på hotellet efter en dejlig dag og vi slapper yderligere af inden vi skal ned at spise til aften. Aftenen bruges til at lade op til i morgen, hvor vi skal til Assisi.

I dag, onsdag, vågner vi tidligt og står op til en fantastisk udsigt fra vores værelse. Ud over det bakkede landskab ligger morgentågen og giver et helt utroligt farvespil sammen med morgensolen. Sikke en start på en ny dag, hvor vi skal til Assisi.

Vi skal først køre til Assisi klokken 10:30, så vi starter dagen med at gå på marked oppe ved den gamle by. Ikke fordi vi tror vi kan se eller finde noget nyt. De aller fleste markeder ligner hinanden til forveksling, men alligevel lurder mistanken om, at vi måske kunne risikere at gå glip af noget. Efter besøget kan vi konstatere, at vi atter har ret - ikke noget nyt.

Klokken 10:30 kommer bussen og samler os op ved markedet og vi er fremme i Assisi omkring klokken 13:00. Assisi viser sig at være en lille, men virkelig spændende og interessant by. Den ligger på en lille bjergtop og byen er for det meste bygget op af travertin kalk, som bjerget består af.

Byen - og navnet - er sikkert de fleste bekendt på grund af den hellige Frans af Assisi og hans kvindelige modstykke Clara af Assisi, som begge boede her.

Desuden har den danske forfatter Johannes Jørgensen, som skrev en biografi om Frans af Assisi, boet her i en årrække og han endte med at blive æresborger i byen.

Da flere steder er lukket indtil klokken 14:00, starter vi med lidt frokost på byens hyggelige torv, hvor vi kan sidde og betragte menneskemylderet omkring os. Der er især mange munke, hvilket ikke er så mærkeligt. Bemærk rebet de har om livet som en livrem. Der er tre knuder på rebet, som symboliserer kyskhed, lydighed og fattigdom.

Nå, da klokken er blevet 14:00 begiver vi os hen til Basilica di Santa Chiara, hvor Clara af Assisi ligger begravet. Over alt i kirkerne i Assisi er det forbudt at fotografere, så her må jeg komme med en lille tilståelse. Jeg "kom til" at trykke på udløseren og fik således et billede af Clara af Assisi.

Da vi senere går ind i Basilica di San Francesco hvor Frans af Assisi ligger begravet, regner jeg med at den samme skødesløse omgang med kameraet kan resultere i et par billeder. Men nej! Personalet passer i den grad alle op, som har et kamera over skulderen, så der er ikke noget at gøre.

Men kirken er utrolig flot udsmykket med fresker, som fortæller om hans liv, bl.a. at han giver sin rige far sit tøj.

Herfra går vi op for at se hvor forfatteren Johannes Jørgen boede. På vej derop kommer vi forbi Sante Marie delle Rose. En lille kirke som har en udstilling med 33 - Jesus alder - udskårne træfigurer, der forestiller Jomfru Maria og figurerne kan vendes og drejes, så de antager nye former.

Så er dagen så småt ved at være gået og vi skal vende næsen hjemad til hotellet. Men det har været utroligt spændende og interessant at besøge Assisi og byen er helt sikkert endnu et besøg værd, hvis man skulle komme på disse kanter. Det eneste man skal være klar over, er, at der er utrolig mange trapper og små stejle gader, så hvis man er gangbesværet kan det være noget af en prøvelse og så vil jeg ikke anbefale det.

I dag går turen til Rom.

Vi er tidligt oppe og forlader Chianciano Terme klokken 07:00 - i regnvej og kun 17° C "varme". Det er noget andet, end det vi har været vant til de øvrige dage. Desværre regner det, da vi kommer til Rom. Vi samler vores guide - Else - op, og så får vi en tur rundt i Rom, hvor vi ser alle de kendte og berømte bygninger og steder. Else er dansk født, men har boet i Rom i en menneskealder, så der er ingen grænser for, hvad hun kan fortælle om de forskellige ting og steder.

Da vi kommer til Colosseum holder vi en pause, så vi dels kan strække benene, dels komme ud at fotografere. Men vi skal ikke gøre os noget håb om at komme ind at se bygningen, dertil er køen alt, alt for lang. Colosseum er bygget i år 70-80 e.Kr. og har med sine ca. 5000 ståpladser og ca. 50.000 siddepladser, været et imponerende bygningsværk og en ingeniørmæssig bedrift - de kunne noget, de gamle romere. På vores videre færd gennem Rom, kommer vi bl.a. forbi et andet stort bygningsværk, nemlig Victor Emanuel-monumentet. Det er bygget i hvid marmor og bliver på grund af sit pompøse udseende bl.a. også kaldt for 'bryllupskagen'. Så kan man ellers mene om det hvad man vil.

Lidt senere bliver vi sat af bussen og så kan vi gå rundt i den indre by og se nogle af seværdighederne dér.

Vi kommer bl.a. forbi Den Spanske Trappe med sit store mylder af mennesker og vi ser Trevi-fontænen, som har en stor del af sin berømmelse fra filmen "Det søde liv" af Federico Fellini, hvor Anita Ekberg hopper i bassinet. Også her er der et mylder af mennesker, som alle vil helt hen til fontænen, så de kan kaste den berømte mønt i vandet.

Ligesom med "svinet" i Firenze, siger overleveringen, at kaster man en mønt i fontænen, ja, så kommer man tilbage til Rom på et eller andet tidspunkt.

Vi kastede ikke mønter i fontænen, ligesom jeg heller ikke gjorde det i Firenze og Rom, første gang jeg var der - og jeg er som sagt kommet tilbage alligevel.

Såååå.....

Men der er penge i det og Trevi-fontænen er efter sigende god for over en million kroner om året, som går til velgørende formål.

Efter trængslen ved Den Spanske Trappe og Trevi-fontænen, går vi videre rundt i byen og kommer til Pantheon, som faktisk er et antikt tempel for de græske og romerske guder.

Også her er der rigtig mange mennesker og køen ind til templet er lang. Ikke desto mindre går det faktisk rigtigt hurtigt med at komme ind og se den flotte udsmykning. Dette er også et imponerende bygningsværk og er bl.a. berømt for den "åbne" kuppel.

I toppen af kuplen er der et stort rundt hul, som solen kan skinne igennem - og det kan regne ned igennem, hvis det er regnvejrr.! Når solens stråler så rammer væggen på kuplen, fungerer det som et kæmpemæssigt solur. Og hvis det regner ned, er der på gulvet - lige under hullet i kuplen - en fordybning i gulvet, så vandet kan ledes bort.

Vi slutter vores bytur af på Piazza Navone, hvor vi får os nogle forfriskninger og da pladsen - foruden sine skulpturer og springvand - også er kendt for sine mange kunstmalere er der nok at se på.

Nu er der nok nogle der undrer sig over, at det ikke er vores faste guide i bussen, som viser os rundt i de byer vi besøger. Forklaringen er ganske enkel. Man skal have licens til at være guide i de italienske byer samt være bosiddende i Italien og de to krav opfylder begge vores danske guider i Firenze og Rom.

Så skal vi så småt hjem. Vi har gennemgående været heldige med vejret, det regnede kun først på dagen og da vi kommer tilbage til Chinciano Terme er temperaturen kommet op på 27° C.

Efter at have spist til aften, er vejret stadig dejlig lunt og dagen sluttet af med hyggeligt samvær på hotellets terrasse.

Så er det sidste dag i Chianciano Terme og en dejlig ferie er ved at være slut.

Vi starter dagen med at besøge den lille by Pienza. Vejret er helt fantastisk og vi kører en meget smuk tur gennem Val d'Orcia og under vejs har vi et ophold på "Elins plads", så vi kan strække benene og få en kop kaffe.

Elin er en ældre dame som tidligere har været guide i området og hun er faktisk på ferie hernede ren privat og er undtagelsesvis med på denne tur.

Pienza er ikke ret stor og rigtig mange af de små byer hernede er rigtig hyggelige og de ligger næsten alle på en lille bjergtop.

Men det er der en god grund til; så var byen nem at forsvare i gamle dage, hvor man aldrig kunne vide sig sikker på noget som helst.

Byen er kendt for flere ting. For det første er den optaget på Unesco's liste over verdens kulturarv og var frem til 1462 en landsby med navnet Corsignana, men det er der nok ikke så mange der er klar over.

For det andet er den kendt for sine fåreoste, som findes i et utal af varianter og her er der straks flere der er på hjemmebane. Nu er fåreoste ikke lige min yndlingspise og jeg synes ærlig talt heller ikke de ser videre appetitlige ud - men døm selv.

For det tredje er den kendt i visse kredse, fordi den har lagt navn til on location optagelser til flere film. Der iblandt en serie om 'Medici-familien', 'Romeo og Julie', 'Den Engelske Patient' og den danske 'Bryggeren', samt formodentlig flere.

Og det er en flot gammel by som den ligger der på bjergtoppen med en utrolig flot udsigt ud over Val d'Orcia og de udslukte vulkaner. Til gengæld er den hjem søgt af rigtig mange turister, så der kan godt være stor trængsel på visse tider af året.

Over middag kører vi så videre til Montalcino, hvor vi skal besøge vingården 'Fornacina', som ligger i et rigtigt naturskønt område.

Her tager danske Janne, som er frue i huset, imod os ude i vinmarken og så fortæller hun ellers vidt og bredt om vindyrkning og alt hvad dertil hører. De producerer de kendte vine Brunello di Montalcino DOCG og Brunello di Montalcino DOCG Riserva, som skal være mindst 5 år under vejs og skal komme fra Montalcino, ellers må de ikke hedde Brunello. Desuden producerer de også Rosso di Montalcino DOC, Grappa di Brunello og olivenolie.

Bagefter er der rundvisning på vingården og den slutes af med vinsmagning, hvor der skænkes op med rund hånd og dertil er der hjemmebagt brød med skinke, ost m.m.

Efter vinsmagningen er der mulighed for at købe den gode vin samt grappa til favoritpris og vi var mange der benyttede os af lejligheden til at få noget god vin med hjem.

Efter en fantastisk eftermiddag kører vi tilbage til Chianciano Terme og det er vist ikke for meget at sige, at der er højt humør i bussen efter sådan en vinsmagning.

Dagen - og ferien - slutes af for manges vedkommende på hotellets terrasse om aftenen og humøret er selvsagt stadig højt.

Vi forlader Chianciano Terme klokken 06:00 på en rigtig smuk morgen, med masser af tågebanker rundt omkring os.

Undervejs fortæller vores guide om nogle af forholdene i Italien. Bl.a. om mafiaen, som i den grad er infiltreret i det italienske samfund.

Ca. 3/4 af al produktion af dyre mærkevarer bliver produceret og distribueret af mafiaen. For at klare denne store industri, "importerer" mafiaen kinesere, som bliver holdt under nærmest slavelignende tilstande i syditalien, hvor Haut Couture tøj produceres ved hjælp af dobbeltproduktion.

Det er spændende at høre, men samtidig også lidt skræmmende, at mafiaen har så stor en magt i et land.

Efter en begivenhedsløs tur op gennem Italien og Østrig, er vi fremme ved vores hotel i Enkering i sydtyskland, omkring klokken 18:30. Her venter os et godt, gammeldags måltid mad - nemlig flæskesteg med kartofler, rødkål og brun sovs. Det skal ikke undre mig, at man vil "kompensere" for al den lette italiensk mad vi har fået, så nu skal vi have et solidt måltid mad - og det var dejligt.

Så tager vi hul på den sidste dag. Den viser sig at være lidt bøvl på grund af en masse trafik og vejarbejde. Op til flere gange kører vi fra motorvejen for at undgå lange køer, men det skal siges, at vores chauffør og guide gør et fantastisk godt stykke arbejde, med at regne ud hvor vi skal køre fra motorvejen og ind på den igen. Som sidegevinst, ser vi nogle dejlige landskaber, mens vi kører ude på landet.

Heldigvis bliver vi ikke så forsinkede på grund af omkørslerne, så efter en begivenhedsrig dag er vi fremme i Vamdrup klokken ca. 20:15.

Vi har vores bil holdende på den aflukkede parkeringsplads i Vamdrup lige ved siden af bussens ankomstplads, så i løbet af et kvarter har vi fået vores kufferter og er på vej mod Sjælland.

Jens Rostgaard Gjerløv.
November 2018.

